

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

İslam Ümmetinin Kapanmamış Kanayan Bir Yarası Olan Uygur Müslümanları

Haber:

2019 yılının sonlarında Çin hükümeti, Uygurlar ve diğer Müslüman azınlıklardan bir milyondan fazla kişinin tutulduğu “yeniden eğitim kamplarını” kapattığını açıkladı. Ancak Financial Times gazetesinde yayımlanan yeni bir rapor, Çin’in bu azınlıklara yönelik kampanyasının yeni bir aşamaya girdiğine işaret etmektedir. Rapor, birçok kamp kapatılmış olsa da geniş bir hapishane ve gözaltı merkezi ağının yanı sıra kapsamlı gözetim sistemleri ve toplumsal kontrol mekanizmalarının hâlâ var olduğunu söylemektedir. Ayrıca rapor, baskının şu anda Uygur toplumunun uzun vadede yeniden şekillendirilmesine doğru yöneldiğine işaret etmektedir. Ayrıca Pekin, Uygurları ülkenin diğer bölgelerindeki fabrikalarda çalışmaya intikal eden zorla çalıştırma programlarının kapsamını genişletmiştir. Bu da Çin’de faaliyet gösteren yabancı şirketleri büyük zorluklarla karşı karşıya bırakmıştır; zira tedarik zincirlerinin Uygur hakları ihlalleriyle bağlantılı olmadığını garanti altına almak adına denetimler gerçekleştirmek artık zor, hatta tehlikeli bir hale gelmiştir. Amerika’daki Komünizm Kurbanlarını Anma Vakfı’nda Çin Çalışmaları Direktörü Adrian Zenz, kamp sisteminin; doğumu engelleme, anne-babaları çocuklardan ayırma, yatılı eğitim ve iş gücü transferini kapsayan politikaların önünü açtığını söylemiştir. Zenz, devletin yatılı okul sistemi aracılığıyla uyguladığı şeylerin Uygur toplumunu parçaladığı eklemesinde bulunarak; çocukların erken yaşlarda ailelerinden ayrıldığını ve Uygur dili ile kültürel uygulamalara sıkı kısıtlamalar getirildiğini açıklamıştır. (Monte Carlo Doualiya, 01/06/2026)

Yorum:

Uygur Müslümanlarının yaşadığı trajedi, İslam ümmetinin kapanmayan, aksine her geçen gün daha da artan kanayan bir yarasıdır; bu da onların maruz kaldıklarına dair bilgilerin çok az olduğunu açıklamaktadır; zira Çin, elektronik içeriği engelleyerek bölgeden bilgi akışına sıkı bir sansür uygulamakta, seyahat hareketlerini kısıtlamakta, yurtdışındaki Uygurların ülkedeki akrabalarını tehdit ederek korkutmakta ve Doğu Türkistan’daki gazetecilik faaliyetleri ile medya haberlerine sıkı kısıtlamalar getirmektedir. Bu sırada yurtdışındaki Uygurlar ise, iletişimlerin izlenmesi nedeniyle akrabalarıyla bağlantılarının koptuğunu belirtmektedir; zira dışarıyla iletişim kurmak, başlı başına cezalandırılmayı gerektirebilecek bir şüphe oluşturmaktadır. Bu nedenle bölgeyle ilgili medya raporlarının çoğu uydu görüntülerinin analizine, sızdırılan belgelere ve sürgündekilerin ya da bölgeden yakın zamanda ayrılanların tanıklıklarına dayanmaktadır.

Çin’in Uygur Müslümanlarından intikam alması, sadece onların Aziz ve Hamid olan Allah’a iman etmeleri ve O’nun şeriatına bağlı kalmak, İslam’ın

şiarlarına ve hükümlerini yerine getirmek, İslami kimliklerini korumak ve çocuklarını İslam akidesi, öğretileri ve hükümleri doğrultusunda yetiştirmek istemeleridir. Çin ise onları, aşırılıkla mücadele ve istikrarı güçlendirmeyi amaçlayan “mesleki eğitim” programları adını verdiği devasa gözaltı merkezlerinde tutmaktadır. Bu merkezler gerçekte yüzbinlerce Uygur Müslümanının tutulduğu büyük hapisaneler olup burada bu insanlar, İslami kimliklerinden koparılmaya ve komünist düşüncüyü benimsemeleri için zorlanmaya çalışılmaktadır. Yine bu kamplarda çocuklar ana-babalarından ayrılmakta ve beyin yıkama operasyonlarına tabi tutulmaktadır; böylece dinlerinden ve kimliklerinden kopuk nesiller yetişmesinin yanı sıra çocukların ana-babalarından ayrılmasının yol açtığı psikolojik ve eğitimsel felaketlerin etkileri de söz konusudur. Nitekim Çin'in Uygur kadınlara zorla kısırlaştırma ve kürtaj uyguladığı, onları işkence ve zulme maruz bıraktığı, onları zorla çalışmaya zorladığı, oruç tutmak gibi İslam'ın hüküm ve şiarlarını yerine getirmelerini engellediği, Uygur Müslümanlarının evlerine görevli ve gözetmenler yerleştirerek namaz, Kur'an okuma, oruç tutma, domuz eti yemekten ve alkol içmekten kaçınma gibi dini tezahürleri izlettiği ve aile gelirini ve siyasi görüşlerini belgelemek, telefon ve elektronik cihazların içeriğini incelemek, “aykırı davranışları” ihbar etmek ve güvenlik makamlarına fotoğraflarla desteklenmiş periyodik raporlar sunmak gibi kişisel verileri topladığı kanıtlanmıştır. Bu da aile bireylerinin “a-tipik davranışlar” sergilediklerinin gözlemlenmesi halinde toplu gözaltı kamplarına gönderilmelerine yol açmaktadır.

Peki Çin bu önlemleri ve suçları, “terörizm ve İslamcı aşırılıkla” mücadele etmek için alıyorsa, o halde bu eylemleri ne olarak adlandıracağız?! Peki Uygur Müslümanlarının başına gelenler karşısında “azınlık hakları” ve bunların savunucuları hani neredeler?! Yoksa bunlar, aç kaldıklarında yedikleri ve İslam'a saldırmak ve kendi çıkarlarını uygulamak için azınlıkları istismar ettikleri bir put mudur?! Bir devlet ve kalkan bir İmam olmadığı halde tüm bu önlemler, bu korku ve Müslümanlara yönelik savaş gerçekleşiyorsa, peki ya Müslümanlar, Çin'in oklarını tecrübe ettiği kahraman ve fatih komutanlarının izinden giden bir devlete kavuştuklarında onların halleri nice olur acaba; zira Müslümanların komutanı, Çin topraklarına ayak basacağına dair ettiği yemini yerine getirebilsin diye Çin kralı, bir avuç Çin toprağını ve köle olarak damgalaması için oğullarını göndermişti!

Ey Rabbimiz! Bize, arkasında savaşacağımız ve kendisiyle korunacağımız bir imam nasip et; İnşallah bizi yakında İslam'ın izzetli ve güçlü günlerinin şahitlerinden eyle.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Beraa Munasıra